

Квіти неба - Джерело

Написав Наталія Луканинець
Середа, 28 листопада 2012, 10:25

Душе моя, що в собі ти зростила?
Високі лопухи і будяки,
Чи кропиву, що так не раз жалила,
А може ти зростила будяки?

Рослини ці кохала ти у собі
І доглядала гарно, як могла.
Тримала їх у гордості і зlobі,
У ненависті ця трава зросла.

Душе моя, як часто ти боліла
Коли колючки ранили тебе.
Але, одного дня ти зрозуміла,
Що все це не твоє, воно чуже.

Вмить захотілось вирвати із себе
Коріння всіх страшних тих бур'янів
І посадити в собі квіти неба,
Квіти із гарних, справедливих, добрих діл.

Душе моя, Господь спішить до тебе.
Двері до серця ти Йому відкрий.
Приніс для тебе Він всі квіти неба,
Квіти любові, ніжності й краси.

Рости їх пильно, доглядай уміло
Щоб зацвіли ці квіти на весь світ.
Даруй їх кожному, кого зустрінеш,
Щоб не зів'янули вони до вік.